

החיסון היהודי

Category: חגים, יום כיפור

כולם מחכים לחיסון נגד הווירוס, אבל אף אחד לא רוצה להיות הראשון שמנסה אותו? הידעת? הרעיון לחיסון הרפואי הראשון בעולם הגיע מהתלמוד! אך מהו החיסון הרוחני היהודי שנוכל לתת לילדינו?

חיסון לקורונה

בשבועות האחרונים מתרחשת תופעה מעניינת, מחד כל העולם מצפה בכליון עיניים שלפחות אחת מכל אותם החברות שעובדות על חיסון תצליח בקרוב לייצר את החיסון המצופה.

מאידך, עם כל מי שאני מדבר איתו לאחרונה אומר לי בהחלטיות, תשמע, אני לא הולך להיות הראשון שיסכים להתחסן, אני ימתין לראות איך מתפתחים הדברים.

וזה נכון לגבי אנשים מכל קצות הקשת הפוליטית, הקונסרבטיבים בכלל לא זקוקים לחיסון הם טוענים שכל הווירוס הוא לא כ"כ חמור כמו שהתקשורת מנפחת אותו, וישנם כאלו שיאמרו שזוהי כמעט קונספירציה. ואילו הליברלים אומרים בדיוק להיפך. הממשל דוחף את חברות התרופות לזרז את התהליך ואפילו לקצר אותו ולוחץ על ה-FDA לאשר את החיסון עוד לפני שיש להם את מלוא המידע. הם טוענים מי יודע אם אפשר לסמוך על החיסון הזה, וא"כ עבור מי בדיוק החיסון.

המושג הזה שאפשר לייצר חיסון למחלה הוא אחת התגליות המדעיות האדירות ביותר בהיסטוריה של מדע הרפואה והיא הביאה להצלת רבבות מליוני בני אדם בכל רחבי תבל, ללא ספק ניתן להציבה בשורה הראשונה של התגליות החשובות בהיסטוריה העולמית.

ד"ר לואי פסטר שחי לפני 125 שנים ה' זה שייצר את תהליך הפיסטור (שנקרא על שמו) שגורם להפחתה משמעותית של מספר החיידקים בחלב, יין, בירה ועוד, הוא גם ה' זה שפיתח את התגלית שע"י שימוש באותו החיידק (אשר אנו מבקשים להנצל ממנו) אפשר לרפא את המחלה. ד"ר פסטר ערך כידוע מחקרים בריפוי מחלות וביניהן בריפוי מחלת הכלבת. ולאחר שעבודתו נחלה הצלחה מדהימה מעל ומעבר למצופה, עבר לטפל במחלות שונות נוספות באותה שיטה.

עד עצם היום הזה משמשת עבודתו של ד"ר פסטר כבסיס מרכזי לכל סוגי החיסונים. כל החברות (למעט חברה אחת) שמנסים לייצר חיסון עבור וירוס הקורונה הוא על אותו בסיס, לוקחים קצת מהווירוס, מזריקים אותו לתוך הגוף כדי שהגוף ייצר נוגדנים, ובבוא העת כשהגוף נדבק במחלה כבר יה' לו את הנוגדנים בגוף כדי להלחם בה.

ישנם אלו שמצטטים מהספר "מבוא שערים" אשר מחברו ה' בן דורו של ד"ר לואי פסטר שבו מובאת עדות אנשים נכבדים ונאמנים אשר שמעו מידידו הקרוב של ד"ר לואי פסטר, הלא הוא הרב ד"ר ישראל מיכל רבינוביץ, כי ד"ר פסטר קיבל את מקור למחקרו המהפכני מן התלמוד.

וכך קרה הדבר: הרב ד"ר ישראל מיכל רבינוביץ אשר התגורר בפריז, התחיל לתרגם את התלמוד לצרפתית, תרגומו לסדר מועד הגיע לידי של ידיו ד"ר פסטר ועורר את סקרנותו והנה לפליאתו הוא גילה בתלמוד במסכת יומא משפט מפתיע

"מי שנשכו כלב שוטה חולה (בכלבת) מאכילין אותו מחצר-כבד שלו (תרופתו, שיאכילוהו מיותרת הכבד של הכלב הנגוע)" (יומא פד, א).

הד"ר המופתע הבין שהגמרא מגלה כאן שהמחלה עצמה יכולה להיות התרופה, זה עודד אותו להמשיך לחשוב באותו כיוון והוא פתח בסדרת נסיונות אשר תוצאתן היתה והינה הצלת רבבות מליוני בני אדם.

רבתיי, את החיסונים למחלת הקורונה נשאר למדענים ולחברות הגדולות, מה שאנחנו זקוקים בימים אלו זה לגלות איך אנחנו מחסנים את הילדים שלנו שכשהם יוצאים לעולם הגדול שישמרו על הזהות היהודית שלהם. איך אנחנו דואגים לכך שהם לא יתבוללו.

ישנם כאלו שיאמרו לבוא לבית הכנסת ביוכ"פ זהו חיסון נגד התבוללות, אבל לא בטוח שביקור בבית הכנסת תוך כדי צום, וחזן שמתחזן ללא סוף, והרב שנותן דרשה של ארבעים דקות יעודד צעירים להישאר יהודים? לשלוח ילדים להיברו סקול, זה חשוב מאוד, אבל קשה לומר שזה מה שיושיע אותנו.

החיסון הטוב ביותר נגד התבוללות הוא "המטבח היהודי".

ביוכ"פ אסור לאכול אבל לדבר על אוכל מותר, מרק עוף שיהודים אוכלים בליל שבת עם קניידלאך זהו מאכל יהודי ביתי, ביתי וחתני שי' הם שלוחים באוהיא יוניברסיטי, מספרים לי שכל פעם שסטודנט יהודי לא מרגיש טוב הם מביאים לו צלחת של מרק עוף ובזה הם מרפאים חצי מהמחלה. מדוע, כי באותו רגע אותו סטודנט צעיר מרגיש כאילו אמא שלו באה לבקר אותו.

לכל חג יהודי יש את האוכל שמסמל את החג, בחנוכה יש את הלאטקעס-לביבות. שקשה לא לחבב אותם, בפורים יש את אזני המן, בפסח אנו אוכלים מצה, נכון שיש כאלו שלא כ"כ מחבבים את המצה אבל כולם זוכרים את הטעם שלהם. בשבועות אנחנו אוכלים מאכלי חלב, ובר"ה אנו טובלים תפוח בדבש. מה שמענין הוא שבימינו "תפוח בדבש" מסמל את ראש השנה יותר מאשר השופר.

ואפילו ליום כיפור יש מאכל, כמובן שלא ביום כיפור עצמו, אבל בעיוכ"פ אנו אוכלים מאכל מיוחד קרעפלאך.

אני לא בטוח שיש כאן הרבה שאכלו קרעפלאך היום, ההפסד כולו שלכם. מי שלא יודע מה זה קרעפלאך שישאל את זה שיושב שש פיט ממנו, קשה לי להסביר מה זה, אני לא "מבין" באיך עושים אותו וממה הוא עשוי, אבל אני רוצה לחלוק איתכם סיפור קטן על כוחו של הקרעפל.

סבי הרב אהרן חזן ע"ה מאז שהוא עלה לארץ הוא הפיץ יהדות בקרב יהודי רוס' שעלו לארץ

בשנות התשעים כשהגיעו גלי עלי' אדירים עם מאות אלפי יהודים הוא הפך למוסד של איש אחד. הוא טיפל בכל הצרכים שלהם במסירות נפש. בין השאר, המועצה הדתית באזור מגוריו מינתה אותו שהוא יה' זה שיברר את הזהות היהודית של אותם אלו שרצו להתחתן בארץ. כשזוג ה' מגיע לרבנות כדי להירשם לנישואין הם היו שולחים אותם אליו כדי שהוא יעשה את הבירורים הנדרשים ורק כשהוא אישר שהם אכן יהודים אז הם קיבלו את תעודת הנישואין.

יום אחד הגיע אליו איש צעיר שרצה להתחתן וטען שהוא יהודי, אבל לא ה' לו שום מסמכים כדי להוכיח את זה, סבי שאל אותו שאלות בעניני יהדות והוא לא ידע כלום. לא ה' לו שום רקע יהודי, אבל דבר אחד ה' ברור לו, שאמא שלו יהודי'.

סבי שאל אותו אפשר אולי לפגוש את אמא שלך, הוא ענה שהיא גרה במוסקבה, סבי החליט להתקשר אלי' למוסקבה כדי לברר מה קורה, הוא שאל אותה אם היא זוכרת משהו מהחגים היהודים, אם שמעה פעם על ר"ה או יוכ"פ, שום כלום, הוא מנסה עוד שאלות אבל היא פשוט לא יודעת כלום, בסוף היא אומרת "או, נזכרתי, אימי היתה עושה משהו שנקרא "קרעפלאך". סבי שמח מאוד ואמר לה, אם אמא שלך עשתה קרעפלאך זה סימן מספיק טוב שאת יהודי'.

מדוע באמת אוכלים קרעפלאך בעיוכ"פ, קרעפלאך עשוי מבצק שבתוכו חבוי בשר, במבט שטחי לא רואים את הבשר, כי הוא מכוסה בבצק.

הרבי ציטט פעמים רבות את הפסוק מספר שמואל "אל תבט אל מראהו" (שמואל א, טז, ז) כשפוגשים יהודי אמר הרבי, אסור לשפוט אותו לפי מראהו החיצוני, מדוע כי בפנים מאחורי הבצק מסתתרת נשמה יהודית טהורה שאוהבת יהודי שני ואוהבת את הקב"ה.

ולכן כהכנה ליום כיפור אנחנו מזכירים להקב"ה אבל יותר מכך מזכירים לעצמנו שמתחת למעטה החיצוני והרשמי ישנה נשמה שמתגעגעת למשהו רוחני ומתגעגעת לאוכל יהודי, לריחות של מטבח היהודי של אמא, עמוק בפנים כל יהודי קשור ומחובר לקב"ה לעמו ולתורתו.